

Forfatter: Heiberg, Johan Ludvig

Titel: Udrag fra Aprilsnarrene eller intriguen i skolen. Vaudeville

Citation: Heiberg, Johan Ludvig: "Poetiske Skrifter", i Heiberg, Johan Ludvig: *Poetiske Skrifter*, udg. af Carl S. Petersen , 1931-32, s. 7. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heiberg_bind01-shoot-idm139833984083136/facsimile.pdf (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

TREDIE SCENE

CONSTANCE. ZIERLICH kommer ubemærket ind ad Døren i Baggrunden, og bliver staaende og lytter til den følgende Sang. Han har en stor Bouquet i den ene Haand, og en lille i den anden.

CONSTANCE
(uden at see Zierlich.)

Ny Melodie.

O flye for Amors Snare,
Betragt ei Gudens Glands!
Hver Straale bringer Fare,
Forvirrer strax din Sands.
O vogt dig, vogt dig, Pige,
Vær for hans Straaler blind,
Thi gjennem Øiet snige
De sig i Hjertet ind.

O flye for Amors Snare,
Hør ei hans Smiger-Ord!
Hvert af dem bringer Fare,
Hvis deres Lyd du troer.
O vogt dig, vogt dig, Pige,
For dem dit Øre luk,
Thi gjennem Øret snige
Sig Løfte, Bøn og Suk.

ZIERLICH
(nærmende sig)

Paa den Maade, min smukke Jomfrue, maatte man jo ønske, man var baade blind og døv.

CONSTANCE
Min Gud! De her?

ZIERLICH
Men naar man er saa lykkelig at see Dem og høre Dem synge, (kysser paa Fingeren) saa ønsker

man vist ingen af Delene; man lader det heller komme an paa en Trøie Duus, ha ha ha!

CONSTANCE

Altid saa galant!

ZIERLICH

Men siig mig, uden Fortrydelse, hvor har De lært den Vise? Neppe i Sorø?

CONSTANCE

Hvorfor ikke det?

ZIERLICH

O ja, Sorø er visselig ikke tabt bag af en Vogn, de har saamæn ogsaa Poeter derude.

CONSTANCE

Det skulde jeg mene.

ZIERLICH

Men allerkjæreste Constance, jeg staaer her og skjæmter, og glemmer aldeles hvad jeg havde at sige Dem. Knap havde Solen hævet sig imorges over den østlige Horizont, før jeg allerede stod med Hat paa Hovedet, Støvler paa Benene, Spadserestok i Haanden, og vandrede ud ad Porten, trods det slette Føre, speidende efter Floras Gaver, for deraf at offre en pligtskyldig Tribut til hende som er Festens Dronning. Her har jeg den, og venter kun en passende Anledning til at anbringe den. Denne derimod, mindre i Omfang, men ikke i Skjønhed, beder jeg Dem, kjæreste Constance, ikke at forsmaa. I ethvert Offer bør De have Deres Andeel.